

ช่วงเวลาแห่งความสุขภายใต้ความทรงจำ
Moments of happiness under the memorial

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559-2560

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
จิตรกรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

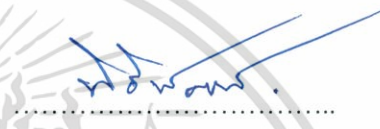
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อดิธา จันทร์เพ็ชร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล. โอภาสจรัส นันทวัน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

กรรมการ

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

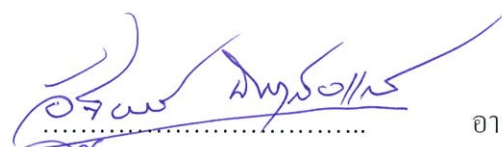
กรรมการ

(อาจารย์ฉัฐฉรินทร์ บัวลอย)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ จันทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

หัวข้อศิลปะนิพนธ์	ช่วงเวลาแห่งความสุขภายใต้ความทรงจำ Moments of happiness under the memorial
ชื่อ	นายพีระศักดิ์ ตรีศาสตร์
รหัสนักศึกษา	56020544
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรม
ปีการศึกษา	2559-2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว

บทคัดย่อ

โครงการศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ “ช่วงเวลาแห่งความสุขภายใต้ความทรงจำ” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ด้วยการนำภาพถ่ายเก่าที่บันทึกช่วงเวลาความทรงจำต่างๆของครอบครัว ที่เคยอยู่ร่วมกันจนเกิดเป็นความผูกพันที่ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้สึกอบอุ่น และเป็นตัวเองเวลาที่อยู่กับครอบครัว ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกคิดถึงช่วงเวลาเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงนำภาพถ่ายเก่าที่มาจากต่างที่ต่างทาง มาปะติดปะต่อกัน สร้างเรื่องราวและจินตนาการ เพื่อที่จะสร้างช่วงเวลาความทรงจำใหม่ให้กับตัวเอง และถ่ายทอดออกมาในรูปแบบจิตรกรรม โดยเชื่อมโยงมิติของภาพเหล่านั้นให้กลมกลืนกัน ด้วยทัศนธาตุทางศิลปะ จนเกิดเป็นช่วงเวลา ความรักและความอบอุ่นสะท้อนออกมาให้ผู้ชมผลงานได้รู้สึกถึงความสุขภายในครอบครัว

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัฐพร นิมมาลัยแก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

พระสันต์ ตรีศาสตร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากภาพถ่าย	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	6
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	11
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	11
3.2 กระบวนการสร้างงาน	15
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	20
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	20
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	24
บทที่ 5 บทสรุป	26
บรรณานุกรม	27
ภาพผลงานศิลปะ	29
ประวัติผู้เขียน	33

สารบัญภาพประกอบ

ภาพ		หน้า
1. ภาพที่ 1	ภาพการเปรียบเทียบระหว่างกล้องดิจิตอลกับกล้องฟิล์ม	4
2. ภาพที่ 2	ภาพการเปรียบเทียบระหว่างกล้องดิจิตอลกับกล้องฟิล์ม	5
3. ภาพที่ 3	ภาพถ่ายบุคคล	5
4. ภาพที่ 4	รูปศิลปิน นิโคไล โบคเกอร์	6
5. ภาพที่ 5	Babka (Old Woman)	7
6. ภาพที่ 6	Men Riding Pigs	7
7. ภาพที่ 7	ภาพ “Self Portrait” ไมเคิล เทย์เลอร์	8
8. ภาพที่ 8	ภาพวาด “Renata Symonds”	9
9. ภาพที่ 9	ภาพ “Paul Beckett”	9
10. ภาพที่ 10	ภาพร่างชั้นที่ 1	11
11. ภาพที่ 11	ภาพร่างชั้นที่ 2	11
12. ภาพที่ 12	ภาพร่างชั้นที่ 3	11
13. ภาพที่ 13	ภาพร่างชั้นที่ 4	11
14. ภาพที่ 14	ภาพร่างชั้นที่ 1	12
15. ภาพที่ 15	ภาพร่างชั้นที่ 2	12
16. ภาพที่ 16	ภาพร่างชั้นที่ 3	12
17. ภาพที่ 17	ภาพร่างชั้นที่ 4	12
18. ภาพที่ 18	ภาพร่างชั้นที่ 1	13
19. ภาพที่ 19	ภาพร่างชั้นที่ 2	13
20. ภาพที่ 20	ภาพร่างชั้นที่ 3	13
21. ภาพที่ 21	ภาพร่างชั้นที่ 4	13
22. ภาพที่ 22	ภาพร่างชั้นที่ 1	14
23. ภาพที่ 23	ภาพร่างชั้นที่ 2	14
24. ภาพที่ 24	ภาพร่างชั้นที่ 3	14
25. ภาพที่ 25	ภาพร่างชั้นที่ 4	14
26. ภาพที่ 26	ภาพอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ (สีอะครีลิค, พู่กัน)	15
27. ภาพที่ 27	ภาพขั้นตอนในการสร้างสรรค์ (ร่างภาพและขึ้นรูป)	16

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพ	หน้า
1. ภาพที่ 28 ภาพขั้นตอนในการสร้างสรรค์ (ลงน้ำหนักรวมพื้นผิว)	17
2. ภาพที่ 29 ในการสร้างสรรค์ (สร้างน้ำหนักร่วมคน)	16
3. ภาพที่ 30 ภาพขั้นตอนในการสร้างสรรค์(เก็บรายละเอียด)	17
4. ภาพที่ 31 ภาพขั้นตอนในการสร้างสรรค์(สร้างลายเส้น)	18
5. ภาพที่ 32 ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	24
6. ภาพที่ 33 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	29
7. ภาพที่ 34 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	30
8. ภาพที่ 35 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	31
9. ภาพที่ 36 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	32

บทที่ 1

บทนำ

ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญอย่างมากและเป็นจุดเริ่มต้น ของช่วงเวลาที่มีความหมายในชีวิต เพราะมีทั้งความผูกพัน ความรัก ความอบอุ่น ที่เกิดจากการร่วมกันทำกิจกรรมภายในครอบครัว เช่น เทียวพักผ่อน กินอาหารพร้อมหน้าพร้อมตา อบรมสั่งสอน ฯลฯ ซึ่งแต่ละครอบครัวก็มีวิธีการ เก็บความทรงจำในวาระต่างๆ ของครอบครัวที่แตกต่างกันออกไป แต่ที่นิยมใช้กันมากนั้นก็คือ ภาพถ่าย เพราะว่าภาพถ่ายนั้นเปรียบเสมือนเครื่องบันทึกช่วงเวลาเหล่านั้นไว้ได้ดีที่สุด ทำให้เราสามารถเก็บช่วงเวลาที่เป็นความทรงจำของครอบครัวตนเองไว้ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ภาพถ่ายยังมีเสน่ห์ในตัวของมันเอง เมื่อย้อนเวลา ตอนที่ยังไม่มีกล้องดิจิทัลอน สมัยก่อนมีแค่การล้างอัดด้วยฟิล์ม เนื่องจากเทคโนโลยีการอัดภาพในสมัยนั้นยังไม่ทันสมัยเท่าปัจจุบัน ที่มีเทคโนโลยีพัฒนาไปไกลมาก การถ่ายภาพแล้วจะได้ภาพมาหนึ่งภาพต้องผ่านกระบวนการล้างอัดที่มีความซับซ้อน ภาพที่ได้มาจึงมีคุณค่าเป็นอย่างมาก เพราะว่าการล้างฟิล์มนั้นต้องทำในห้องมืดเท่านั้น โดยจะใช้วิธีเอาฟิล์มถ่ายรูปนั้น ฉายแสงผ่านเครื่องอัดภาพลงกระดาษ แล้วจะได้รูปมาแต่กระบวนการเหล่านี้พอ นานไปอาจจะเกิดจากการเสื่อมคุณภาพของตัวภาพ เกิดเป็นความซีดจาง หลุดลอก และถ้ามีความชื้นมากก็อาจจะขึ้นเป็นคราบ หรือขึ้นราก็ได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ภาพที่ยิ่งเก๋ยงนานนั้น จะยิ่ง เกิดเป็นความงามและมีเสน่ห์ด้วยความฟุ้งกระจายที่นุ่มนวลของแสงในภาพ ตลอดจนคาบหรือ ร่องรอยบางอย่างที่เกิดขึ้นจากกระบวนการล้างอัดรูป ด้วยเหตุผลเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าสนใจและ หลงใหลในภาพถ่ายที่มาจากม้วนฟิล์ม มันทำให้เห็นถึงความงามบางสิ่งบางอย่างสำหรับการ สร้างสรรค์จินตนาการได้

1.1 ความสำคัญของโครงการ

เมื่อข้าพเจ้านำภาพถ่ายครอบครัวขึ้นมาดู ข้าพเจ้ารู้สึกคิดถึงภาพเหตุการณ์ที่เต็มไปด้วยความรัก ความอบอุ่น และความผูกพันตลอดช่วงเวลาที่ได้อยู่ร่วมกัน แต่ในความทรงจำที่ผ่านมา นั้น มีความไม่ชัดเจนและเลือนราง ทำให้เกิดความสับสนต่อสิ่งที่ผ่านมา ด้วยเหตุผลนี้ทำให้ข้าพเจ้าอยากสร้างความทรงจำขึ้นมาใหม่ เพื่อเป็นสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าสามารถคิดถึงเวลาเก่า ๆ ได้ และยังเป็นภาพที่รวบรวมเรื่องราวภายในครอบครัว สะท้อนผ่านบุคลิกท่าทางต่าง ๆ โดยพยายามเลือกและจัดองค์ประกอบใหม่ให้อยู่ในความสัมพันธ์ของสถาบันครอบครัวที่ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความรักและความสุขที่เกิดขึ้นให้มากที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อต้องการสร้างภาพที่เป็นความทรงจำของข้าพเจ้า สะท้อนให้เห็นถึงความอบอุ่น และความสุขภายในครอบครัว
2. เพื่อให้เห็นความงามที่เกิดขึ้นในมิติภาพที่ทับซ้อนกันอยู่ ที่เกิดจากต่างที่ทางต่างมารวมอยู่ด้วยกัน ทำให้เกิดความขัดแย้งกัน เมื่อมาเป็นงานจิตรกรรมได้เชื่อมโยงความต่างที่ต่างทางเข้าด้วยกันและกลายความงามที่เกิดขึ้น
3. เพื่อต้องการสะท้อนความรักความอบอุ่นของสถาบันครอบครัว

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ภาพถ่ายในอดีตที่เป็นความทรงจำต่างๆ นานาของข้าพเจ้ากับครอบครัว ในสถานที่ที่ข้าพเจ้ากับครอบครัวเคยไปและผ่านมาด้วยกัน นำมาสร้างองค์ประกอบใหม่ เพื่อสะท้อนความรู้สึกที่กำลังจะเลือนหายไปด้วยการสร้างลายเส้นที่เป็นเอกลักษณ์
2. แนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นไปในแนวทาง ศิลปะเค้าโครง
(constructivism art painting)
3. กรรมวิธี : จิตรกรรม
4. จำนวนผลงาน 4 ชิ้น
  - 4.1 ขนาด 180x220 cm
  - 4.1 ขนาด 160x230 cm
  - 4.1 ขนาด 170x230 cm
  - 4.1 ขนาด 170x230 cm

บทที่ 2

อิทธิพลจากศิลปะกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากภาพถ่าย

ภาพถ่าย อุปกรณ์กล้องถ่ายภาพในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีที่ทันสมัย ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ด้วยชิปไอซีอันซับซ้อน ให้ความสะดวกผู้ถ่ายภาพอย่างมาก ทำให้การถ่ายภาพรวดเร็วและง่ายดาย มีเมนูฟังก์ชันลูกเล่นต่างๆ มากมายของแต่ละยี่ห้อ หลากหลายรุ่น อีกทั้งโปรแกรมแต่งภาพที่ทำได้ อีกมากมาย แต่ในทีนี้จะไม่กล่าวถึง แต่จะนำเสนอการถ่ายภาพในยุคกล้องที่ระบบกลไกทุกอย่าง ต้องจัดเองด้วยตัวเองทั้งหมดหรือปรับด้วยมือ (Manual) ในทฤษฎีเบื้องต้นที่เป็นหลักการ บันทึกรูปภาพ เมื่อเข้าใจและรู้หลักการทำงานแล้ว ก็สามารถที่จะควบคุมใช้งานเทคนิคต่างๆ เพื่อให้ ภาพถ่ายออกมาตามต้องการหรือ ได้ผลตามที่คาดการณ์ จินตนาการไว้ ฉะนั้นเมื่อสามารถถ่ายภาพ ด้วยกล้องยุคโบราณ (Manual) ได้ ก็แสดงให้เห็นความสามารถเข้าใจทฤษฎีหลักถ่ายภาพการ พื้นฐาน ต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นถึงการเปรียบเทียบภาพถ่ายที่ถ่ายจากกล้องดิจิทัล และภาพที่ถ่าย จากกล้องฟิล์ม

จะเห็นได้ว่า(รูปที่1) ความแตกต่าง ในปัจจุบันนี้มีซอฟต์แวร์มากมาย ที่สามารถจะเปลี่ยน ภาพถ่ายให้กลายเป็นภาพที่สวยงามได้ แต่ฟิล์มที่ถูกถ่ายจากค่าความไวแสงนั้น ก็จะให้ผลลัพธ์ที่เกิน ขาด ด้วยแสงที่ดูแล้วเห็น ได้ชัด ความสดความอึมของสีก็มีความงามถึงแม้ว่าสีจะไม่ตรงตามความ เป็นจริง แต่ก็ทำให้ภาพจากกล้องฟิล์มนั้นมีเสน่ห์อย่างมาก

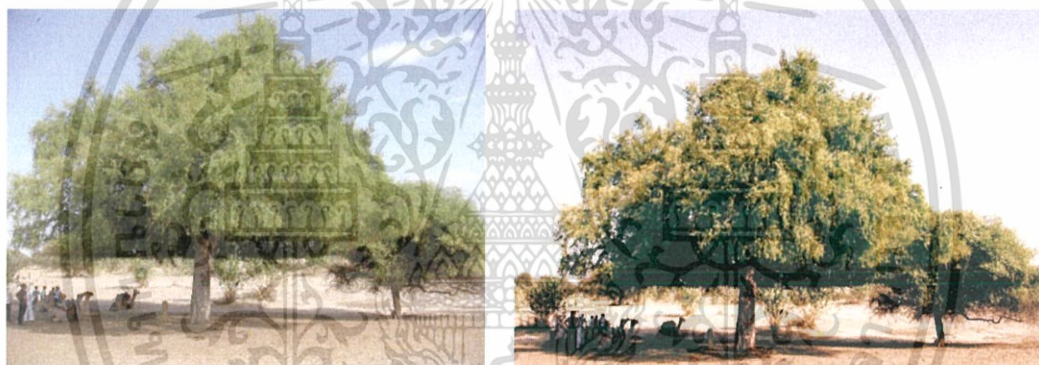
กล้องดิจิทัลนั้นให้ความสะดวก ซึ่งสามารถที่จะดูผลลัพธ์ได้ในทันที ซึ่งจะแตกต่างจากกล้อง ฟิล์มซึ่งในแต่ภาพที่ถ่ายจะไม่สามารถรู้ได้เลยว่า ภาพที่ถ่ายนั้นจะเป็นไปตามความต้องการหรือ เปล่า ดังนั้นในการถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์มจึงต้องคำนึงถึงแสงและมีความรู้มากพอในการตั้งค่าใน ส่วนต่าง ๆ ของกล้องเพื่อให้ได้มาเป็นหนึ่งภาพที่สวยงาม และยังมีคุณค่าทางจิตใจ

สาเหตุที่ก่อให้เกิดความคิดในการสร้างงานก็มาจาก ความประทับใจเหตุการณ์ในภาพถ่าย ของครอบครัว ที่ยังมีมารดาอยู่ในเหตุการณ์นั้น ซึ่งในปัจจุบันนี้ได้เสียชีวิตแล้ว เมื่อได้ย้อนดูใน ภาพถ่ายเก่าๆแล้ว ก็เกิดเป็นความสุขอย่างมาก เลยอยากจะสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมขึ้นมา เพื่อที่จะเล่าถึงความผูกพันของครอบครัว เพราะว่างานจิตรกรรมสามารถเพิ่มจินตนาการผสมกับ ความคิดที่มีอยู่ สะท้อนออกมาในด้านอารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง

ความผูกพันในครอบครัวของข้าพเจ้า ซึ่งส่วนตัวเป็นคนที่คิดแหม่มาก ไม่ว่าจะเรื่องไหนก็จะ คอยปรึกษาและพูดคุยกันอยู่สองคน ไปไหนมาไหนส่วนมากจะเป็นเพื่อนร่วมทางเสมอ ในการ เก็บความทรงจำด้วยการถ่ายรูปคู่กันนั้น แทบไม่มีโอกาสได้ถ่ายด้วยกันมากนัก จะถ่ายด้วยกันก็

ต่อเมื่อมีโอกาสสำคัญได้ไปพักผ่อนตามที่ต่างๆด้วยกันเท่านั้น ส่วนมากจะเป็นพี่สาวของข้าพเจ้าที่เป็นคนเก็บภาพให้ ถ้าย้อนไปเมื่อสมัยที่ข้าพเจ้ายังเด็ก ในช่วงนั้นเทคโนโลยียังไม่ทันสมัยมากนัก กล้องถ่ายรูปยังเป็นระบบถ่ายด้วยม้วนฟิล์มธรรมดา และมีราคาแพงพอสมควร กระบวนการถ่ายก็ยุ่งยาก พ่อจึงเป็นคนดูแลในเรื่องเก็บภาพมาโดยตลอด พอมาถึงช่วงที่ครอบครัวต้องย้ายที่อยู่อาศัย เป็นช่วงที่ต้องหารายได้ เพื่อที่จะมาส่งเสียการศึกษาให้ข้าพเจ้าและพี่สาวของข้าพเจ้า โอกาสที่จะไปเที่ยวพักผ่อนตามภาษาครอบครัวนั้นเริ่มน้อยลง การถ่ายภาพเก็บเป็นความทรงจำนั้นก็แทบจะไม่ได้ถ่ายกัน

เพราะฉะนั้นภาพถ่ายครอบครัว(รูปที่3) เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าอย่างมากเพราะว่าเป็นภาพที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่น เนื่องจากท่าทางและบุคลิกในการอุ้ม ข้างดูอ่อนโยนเป็นธรรมชาตินอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้เห็นถึงแสงอันนุ่มนวลที่เกิดจากการถ่ายด้วยกล้องฟิล์ม สีที่ดูผิดไปจากความเป็นจริง ทำให้บรรยากาศดูกลมกลืนกันทั้งภาพ ทั้งหมดที่กล่าวมาตั้งแต่ต้นนั้นก่อให้เกิดเป็นแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

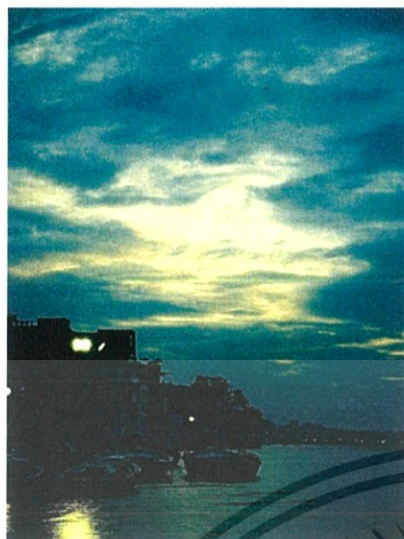

กล้องดิจิทัล

กล้องฟิล์ม

ภาพที่ 1 ภาพการเปรียบเทียบระหว่างกล้องดิจิทัลกับกล้องฟิล์ม

<https://www.lomography.com/magazine/169257-digital-versus-analogue-photography-comparison-thai>

กล้องฟิล์ม

กล้องดิจิทัล

ภาพที่ 2 ภาพการเปรียบเทียบระหว่างกล้องดิจิทัลกับกล้องฟิล์ม

<https://www.lomography.com/magazine/169257-digital-versus-analogue-photography-comparison-thai>

ภาพที่ 3 ภาพถ่ายบุคคล

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

นิโคไล โบลเคิร์น (nikolai blokhin)

ภาพที่ 4 รูปศิลปิน นิโคไล โบลเคิร์น

<http://www.nikolai-blokhin.com/>

ศิลปินเกิดที่ประเทศรัสเซีย ที่เซนต์ปีเตอส์เบิร์ก ในปี 1968 การศึกษาของนิโคไล โบลเคิร์นเริ่มจากที่โรงเรียนเด็กความสามารถพิเศษทางด้านศิลปะในปี 1980 หลังจากจบการศึกษาและผ่านอบรมด้านปฏิบัติแล้ว นิโคไล โบลเคิร์นก็เริ่มต้นการสอนด้วยตนเอง จนในทุกวันนี้ได้เป็นศาสตราจารย์ การสอนวาดภาพวาดเส้น

เป็นศิลปินที่ทำงานเกี่ยวกับการวาดลายเส้น (Drawing) กับจิตรกรรม (painting) เทคนิคและวิธีการของเขาเป็นที่น่าสนใจมาก ด้วยการไล่น้ำหนักแสงเงาที่ดูนุ่มนวลและมีจังหวะของการทับด้วยลายเส้นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะทับอยู่ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงระหว่างภาพความจริงกับลายเส้นที่ผ่านกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ (Graphic) สามารถอยู่ด้วยกันได้ และยังสามารถออกทางด้านอารมณ์ได้อย่างชัดเจน เขาเป็นคนที่สนใจภาพวาดแบบคนครึ่ง (Portrait) เป็นอย่างมาก เพราะภาพวาดคนครึ่งตัว (Portrait) เป็นการปะทะกันระหว่างศิลปินกับบุคคลที่เป็นแบบ โดยตัวศิลปินต้องจับอารมณ์ของบุคคลนั้นไว้เพื่อสะท้อนออกมาในรูปแบบภาพวาดให้มากที่สุดซึ่ง นิโคไล โบลเคิร์น สามารถที่ดึงอารมณ์ของบุคคลที่เป็นต้นแบบออกมาได้อย่างเต็มที่ และยังมีเอกลักษณ์ในแบบขอศิลปิน และที่สำคัญในเทคนิควาดเส้น (Drawing) ที่มีค่าน้ำหนักชัดเจนนั้นของศิลปินยังสามารถพัฒนาต่อไปสู่กระบวนการวาดภาพได้อย่างดีเยี่ยม ด้วยการใช้น้ำหนักของสีที่ดูหยาบใส่ปริมาณเนื้อสีที่เยอะจึงทำให้เห็นทิศทางของสีที่แปรงได้อย่างเด่นชัด

ลักษณะการวาดรูปที่ไล่น้ำหนักอย่างนุ่มนวลตัดกับลายเส้นที่ลากอย่างมั่นใจ โดยมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว สามารถพัฒนาและแต่งเติมด้วยกระบวนการทางจิตรกรรมผ่านฝีแปรงที่หยาบทิ้งร่องรอยให้เกิดเสน่ห์ ลงน้ำหนักแสงจัดเงาจัด เพื่อที่จะเน้นให้เห็นเนื้อหาสาระที่แท้จริง

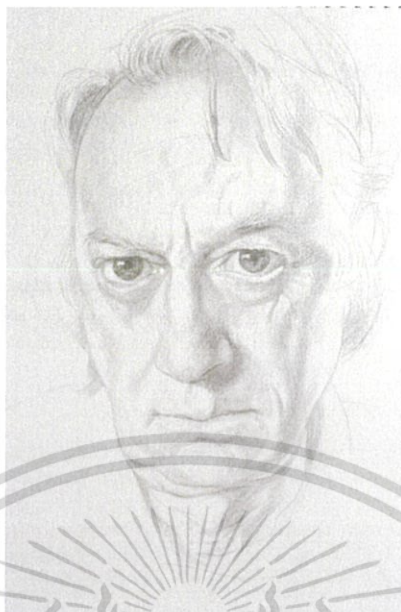

ภาพที่ 5 Babka (Old Woman) 16"x12", paper, sauce, 2008. [Online]. Available : http://www.nikolai-blokhin.com/-c-66_76/drawings.html

ภาพที่ 6 Men Riding Pigs 63"x79", paper – painting , sepia, 2009 [Online]. Available : http://www.nikolai-blokhin.com/-c-66_78/preparatory-drawing.html

ไมเคิล เทย์เลอร์ (Michael Taylor)

ภาพที่ 7 ภาพ “Self Portrait” ไมเคิล เทย์เลอร์

<http://www.michael-taylor.com/drawing.html>

ไมเคิล เทย์เลอร์ เกิดที่ ซัสเซ็กซ์ตั้งอยู่ที่ตอนใต้เมือง ไบรท์ตัน ประเทศ อังกฤษ การศึกษาของศิลปินโรงเรียนศิลปะเวอร์ทิง (1969-70) และที่โรงเรียนศิลปะ โกลด์สมิธ (1970-73) ไมเคิลได้รับรางวัลมากจากความสามารถของตน

ไมเคิล เทย์เลอร์ ได้กล่าวกับผลงานของตัวเองว่า “ผมมองเห็นการเปลี่ยนของชีวิตคนมองมากมาย ทำให้ผมได้สังเกตเห็นถึง วิธีการในการสร้างผลงาน ว่าไม่ใช่แค่สักแต่ว่าคิดขึ้นมาลอยๆ แต่มันคือการใส่ใจในมุมมองที่ผมเห็นอยู่เป็นประจำ ภาพวาดไม่ใช่การบันทึกสิ่งที่เห็นเท่านั้น แต่มันคือการปลดปล่อยความรู้สึกที่มีลงในการวาดภาพ สะท้อนอารมณ์อารมณ์ความรู้สึกออกมาให้มากที่สุด และผลงานนั้นจะมีคุณค่าขึ้นมา”

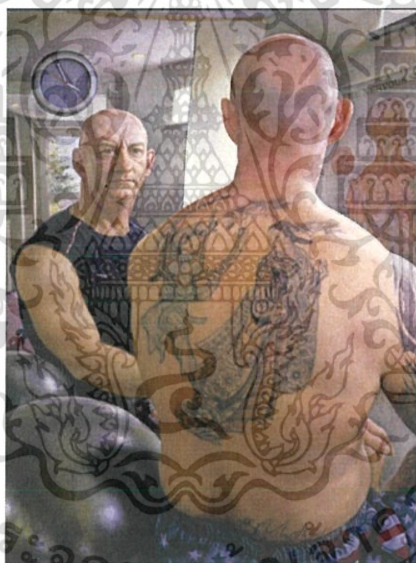
ศิลปินมีวิธีการเลือกมุมมองคนทั่วไปสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน แต่สิ่งที่พิเศษมากในผลงานของไมเคิล ก็คือการใส่ใจในทุกๆรายละเอียด และกระบวนการในการวาดภาพมีวิธีการจัดการในแสงและเงาได้สวยงามทำให้รู้สึกสบายตาและสวยงาม มีการขบเน้นสร้างพื้นผิวในบางจุดเพื่อเพิ่มความรู้สึกให้กับภาพ ซึ่งเป็นวิธีการที่น่าสนใจและส่งผลอย่างในการสร้างผลงานของข้าพเจ้า

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินก็คือ การเลือกมุมมองในการสร้างสรรค์ของศิลปินที่โดดเด่นเป็นการเลือกมุมมองที่เล่นกับมิติการมองของคน ด้วยการจัดวางองค์ประกอบที่เรียบง่ายเหมือนกับการถ่ายรูป แต่สิ่งที่วิเศษและน่าสนใจ ก็คือการวาดรูปที่เหมือนจริงและมีการเก็บรายละเอียดจนทำให้ผลงานเหมือนภาพถ่าย

ภาพที่ 8 ภาพวาด “Renata Symonds”

[http://www. Renata Symonds/-c-66_78/preparatory-drawing.html](http://www.RenataSymonds/-c-66_78/preparatory-drawing.html)

ภาพที่ 9 ภาพ “Paul Beckett”

http://www. Paul Beckett /-c-66_78/preparatory-drawing.html

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจากการนำภาพถ่ายเก่าของครอบครัว ในช่วงเวลาที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน เช่น ภาพถ่ายเหตุการณ์สำคัญ วันรวมญาติ วันเกิด รวมไปถึงการเที่ยวพักผ่อนในช่วงหยุดยาวหรือช่วงเทศกาล ซึ่งเมื่อได้มองลงไป ในภาพเหล่านั้น ทำให้ตัวข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกบางอย่างขึ้น โดยในความรู้สึกจะอบอวนไปด้วยความสุข ความอบอุ่นและความไม่ชัดเจน ก็เพราะว่าบางช่วงเวลาในความทรงจำของคนเราจะเลือนลาง เนื่องจากเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ ผ่านมานาน ด้วยเหตุผลนี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ข้าพเจ้าสนใจในภาพถ่าย และนำมาประกอบสร้างเป็นผลงานจิตรกรรมที่แสดงถึงความทรงจำใหม่ของข้าพเจ้า

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ข้าพเจ้าสะท้อนออกมาในรูปแบบจิตรกรรมด้วยการปะติดภาพถ่ายเก่า (Collage) โดยจะเชื่อมโยงมิติของภาพที่มาจากต่างที่ต่างทางเข้ากันด้วยเทคนิคทางจิตรกรรมและวิธีการวาดเส้น (Drawing) ทับซ้อนลงไป ในภาพ เพื่อที่แสดงให้เห็นถึงช่วงเวลาที่ลบล้างจนหายไป และต่อเติมช่วงเวลาแห่งความผูกพันให้เชื่อมโยงต่อด้านมิติของภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ มีวิธีการดำเนินการสร้างสรรค์มาจากภาพถ่ายเก่าของครอบครัว ซึ่งเป็นภาพกิจกรรมในวาระสำคัญต่าง ๆ ที่มาจากต่างที่ต่างทางของช่วงเวลานั้น ข้าพเจ้าได้นำภาพมาปะติดปะต่อกัน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์(adobe photoshop) เพื่อสร้างเป็นเค้าโครงขององค์ประกอบทั้งหมด ต่อมาข้าพเจ้าได้นำเค้าโครงนั้นมาสร้างเรื่องราวและจินตนาการเป็นภาพร่างด้วยวิธีการจิตรกรรม ทำให้เกิดการทับซ้อนของพื้นที่ และใช้ทัศนธาตุทางศิลปะมาเชื่อมโยงมิติให้เข้ากัน ทำให้ผลงานนั้นออกมาสมบูรณ์

ภาพร่างทุกชุดจะดำเนินการต่อไปด้วยกระบวนการจิตรกรรม ด้วยเทคนิคสีอะคริลิก ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีความสำคัญอย่างมากในการสร้างสรรค์ผลงาน ภาพร่างที่ได้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์หมาเป็นอย่างดี จะเป็นเหมือนบทสรุปทางความคิดทั้งหมดที่ผ่านมา และเป็นต้นแบบสู่การสร้างสรรค์ผลงานจริงต่อไป

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 10 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 11 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 12 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 13 ภาพร่างชิ้นที่ 4

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานในชุดที่ 1 ได้แรงบันดาลใจมาจากภาพถ่ายของครอบครัวในช่วงเวลาที่ได้ไปเที่ยวพักผ่อนเนื่องในวันหยุดยาว ซึ่งในภาพเหตุการณ์ดังกล่าวก็มาจากหลายสถานที่ และต่างกันเรื่องเวลา ภาพทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้นแสดงให้เห็นถึงรอยยิ้ม ความอบอุ่น มิตรภาพ จนหลอมหลวมกลายเป็นความสุขขึ้นมา ด้วยเหตุผลนี้จึงได้นำภาพเหล่านี้มารวบรวมเพื่อที่จะสร้างและเก็บเป็นความทรงจำใหม่ให้กับตัวเอง โดยจัดองค์ประกอบให้มีความหลากหลายของบุคคลิกท่าทางของคน เพื่อให้เกิดเป็นมิติที่ทับซ้อนกันมากที่สุด

ภาพร่างชิ้นที่ 1 เป็นการนำภาพในสมัยวัยเยาว์มาจัดเรียงองค์ประกอบให้รู้สึกถึงความน่ารัก ฉากหลังจะเป็นภาพส่วนหนึ่งในบ้านหลังเก่า โดยสถานที่ในภาพนั้นเคยเป็นที่ ที่เคยเล่นสนุกสนานด้วยกัน ต่อมาภาพร่างชิ้นที่ 2 เป็นการจัดองค์ประกอบที่นำภาพการไปเที่ยวพักผ่อนมาจัดเรียงใหม่กับฉากหลังที่นำสถานที่ต่างๆมารวมเป็นภาพๆเดียว เพื่อทำให้เกิดความทับซ้อนของพื้นที่มากยิ่งขึ้น ในภาพร่างชิ้นที่ 3 จะเหมือนกับ ชิ้นที่ 1 แต่จะเลือกสถานที่มาเพียงที่เดียวเพื่อเป็นตัวกำหนดขอบเขตของเนื้อหาให้ชัดเจน และภาพร่างชิ้นที่ 4 คือการนำภาพถ่ายเก่ามาจัดองค์ประกอบให้หลากหลายและสนุกยิ่งขึ้น เพิ่มความทับซ้อนของพื้นที่ สะท้อนให้เห็นถึงคำว่า ครอบครัว

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 มาขยายทำเป็นผลงานจริง เพราะว่าภาพถ่ายที่นำมาประดิษฐ์ปะต่อในชิ้นนี้ ได้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์เป็นอย่างดี และเป็นภาพที่สามารถสื่อได้ถึงความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการจะแสดงให้เห็นถึงความสุขที่เกิดขึ้นจากความทรงจำในวาระสำคัญต่างๆ ของครอบครัว จนสามารถหลอมรวมภาพเป็นความทรงจำใหม่

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพที่ 14 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 15 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 16 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 17 ภาพร่างชิ้นที่ 4

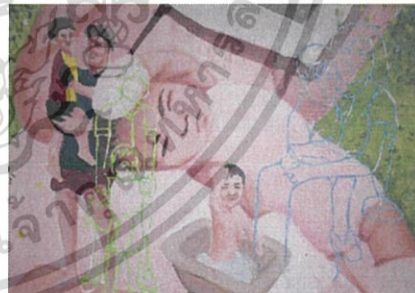
วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานภาพร่างในชุดที่ 2 ได้พัฒนาจากภาพร่างในชุดที่ 1 โดยในชุดนี้การเลือกภาพมาสร้างสรรค์เป็นผลงานนั้น ถูกกำหนดขอบเขตไว้อย่างชัดเจน คือเลือกภาพที่เกี่ยวกับการไปเที่ยวทะเล ดังนั้นองค์ประกอบที่จะพบในภาพร่างชุดนี้จะเกี่ยวข้องกับทะเลทั้งหมด อย่างเช่น ภาพร่างชิ้นที่ 1 สิ่งที่โดดเด่นในภาพร่างชิ้นนี้คือชุดสีที่นำมาจัดองค์ประกอบร่วมกับภาพถ่ายบุคคล เจดสีจะไปในทางสีพาสเทลนุ่มและสบายตา ส่วนภาพร่างที่ 2 เป็นการนำสิ่งที่พบเห็นได้ง่ายเวลาไปเที่ยวที่ทะเล มาจัดองค์ประกอบโดยปรับขนาดของวัตถุให้ดูเกินความเป็นจริง เพื่อสร้างมิติลวงให้กับผลงานให้ดูน่าสนใจยิ่งขึ้น ต่อมาในภาพร่างชิ้นที่ 3 ชิ้นนี้จะเหมือนกับในภาพร่างในชิ้นที่ 2 แต่ว่าจะแตกต่างกันตรงที่ชิ้นที่ 3 นำภาพวิวที่พบในภาพถ่ายเข้ามาจัดองค์ประกอบใหม่ให้ดูผิดไปจากเดิมหรือเกินความเป็นจริง และสร้างพื้นผิวที่เหมือนจริงด้วยกระบวนการทางจิตรกรรม และในภาพร่างชิ้นที่ 4 นี้เป็นการรวบรวมนำเอาข้อดีต่าง ๆ ที่พบในภาพร่างชิ้นอื่นๆ มาปรับปรุงในภาพร่างชิ้นที่ 4 ตั้งแต่การเลือกใช้เจดสีที่ดูนุ่มนวล ออกไปในทางของสีพาสเทล การจัดองค์ประกอบที่ปรับขนาดวัตถุต่าง ๆ ให้ดูเกินความเป็นจริง สิ่งที่จะขาดไม่ได้สำหรับภาพร่างในทุกๆชุด ในศิลปะป็นขั้นตอนนี้ นั่นก็คือลายเส้นที่ถูกทับลงไปภาพร่างในทุกชุด มีจุดประสงค์เพื่อเป็นการเชื่อมโยงมิติที่ยังแบ่งแยกกันอยู่ให้กลมกลืนกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งภาพ และยังแสดงถึงช่วงเวลาที่เลื่อนลอยในความทรงจำ ด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้ข้าพเจ้าเลือกภาพร่างในชิ้นที่ 4 มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริงต่อไป

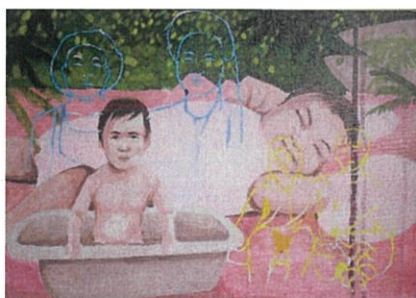
ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 18 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 19 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 20 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 21 ภาพร่างชิ้นที่ 4

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 3

การสร้างสรรค์ผลงานภาพร่างในชุดที่ 3 ได้พัฒนาจากภาพร่างในชุดที่ 2 โดยในชุดนี้เป็นการนำภาพถ่ายเก่าในช่วงเวลาที่ยังเยาว์วัย ข้าพเจ้าได้นำภาพถ่ายมาประติดปะต่อกันและปรับสัดส่วนเพื่อจัดองค์ประกอบใหม่ ให้ดูเกินความเป็นจริง

ภาพร่างชิ้นที่ 1 ในชุดที่ 3 จะดูเหมือนภาพร่างในชุดที่ 2 อยู่ก็เพราะภาพร่างชิ้นนี้ยังคงนำเอาแนวความคิดตามที่กล่าวมาในการวิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 2 ทั้งหมดมาใช้ เพื่อพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานต่อไป ภาพร่างชิ้นที่ 2 เป็นการนำภาพมาจัดสัดส่วนให้เกินความเป็นจริง เพื่อแสดงให้เห็นถึงมิติของภาพที่หลากหลายจนทำให้ผลงานนั้นมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ในการวางสัดส่วนต่าง ๆ และการจัดองค์ประกอบสิ่งที่ลืมไม่ได้ในการสร้างสรรค์ภาพร่างนั้นก็คือ ต้องคำนึงถึงพื้นที่ที่จะทำให้ลายเส้นมีบทบาทในการเชื่อมโยงมิติของภาพเข้าด้วยกัน และยังส่งผลให้เกิดเป็นความกลมกลืนในผลงานอีกเช่นกัน ภาพร่างในชิ้นที่ 3 จะสังเกตได้ว่า ภาพร่างชิ้นที่ 2 กับ 3 มีความใกล้เคียงกันมาก เพราะว่าภาพถ่ายเก่าที่เลือกมาจัดองค์ประกอบตั้งแต่ตอนแรกนั้น มีชุดสีที่เหมือนกันมาก จึงทำให้ภาพร่างสองชิ้นนี้ ออกมาใกล้เคียงกัน จะแตกต่างกัน ตรงที่องค์ประกอบที่เลือกมาจัดวางในแต่ละส่วนของภาพร่างเท่านั้น ภาพร่างชิ้นที่ 4 ในการสร้างสรรค์ผลงานที่ได้ นำเอาข้อดีที่พบในภาพร่างชิ้นก่อนๆ ที่ได้รวบรวมจากการวิเคราะห์ผลงานเมื่อข้างต้นมาปรับปรุง และทำให้ข้าพเจ้าเลือกภาพร่างในชิ้นที่ 4 มาเป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาสู่การสร้างสรรค์ผลงานจริงต่อไป

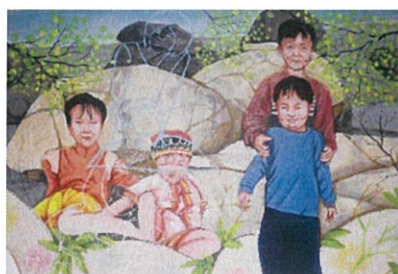
ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพที่ 22 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 23 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 24 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 25 ภาพร่างชิ้นที่ 4

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 4

การสร้างสรรค์ผลงานภาพร่างในชุดที่ 4 ได้พัฒนาจากภาพร่างในชุดที่ 3 โดยในชุดนี้จะมีเนื้อหาลักษณะเหมือนกับผลงานภาพร่างในชุด 1 , 2 และ 3 อยู่ที่เพราะภาพร่างชิ้น 1 นี้ถูกเลือกพื้นหลังให้มีขอบเขตด้านเนื้อหาและสาระ ก็คือการเลือกภาพพื้นหลังเป็นสถานที่แค่แห่งเดียวและจากนั้นได้นำเอาภาพบุคคลของคนมาจัดวาง และคำนึงถึงพื้นที่วางในการทับของลายเส้นลงไป ในผลงานศิลปะอีกด้วย ต่อมาภาพร่างชิ้นที่ 2 เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่จะเน้นไปในการสร้างพื้นผิวในผลงาน โดยจะสร้างพื้นผิวด้วยเนื้อสีให้มีที่หลากหลาย จนทำให้รู้สึกสนุกสนานไปกับกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ภาพร่างชิ้นที่ 3 ผลงานชิ้นนี้ จะคล้ายกับผลงานภาพร่างในชิ้นที่ 2 เพราะว่าพื้นผิวที่นำมาจัดองค์ประกอบนั้นมาจากที่เดียวกัน แต่จะแตกต่างกันที่ การเลือกภาพบุคคลมาจัดองค์ประกอบเข้าในภาพและยังต้องคำนึงถึงการทับของลายเส้น ให้ผลงานนั้นดูกลมกลืนกัน ต่อมาภาพร่าง ชิ้นที่ 4 ซึ่งชิ้นนี้จะผิดแปลกไปตามภาพร่างชิ้นอื่น ๆ ก็เพราะว่าชิ้นนี้ถูกสร้างให้มีความทับซ้อนของพื้นที่ให้มากที่สุด ทั้งมิติของความเป็นภาพและมิติของลายเส้นที่ถูกทับลงไปแล้ว สามารถทำให้ผลงานนั้นดูกลมกลืน ได้อีกด้วย

3.2 กระบวนการสร้างงาน

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้า ได้นำเอาภาพร่างชุดที่ 1 ทั้งหมด 4 ชิ้นมาขยายเป็นผลงานจริง โดยจะเลือกชิ้นที่ 2 มาเป็นตัวอย่างในการอธิบายกระบวนการสร้างผลงานชิ้นมาดังต่อไปนี้

ภาพที่ 26 ภาพอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ (สีอะครีลิค, พู่กัน)

ภาพที่ 27 ภาพขั้นตอนในการสร้างสรรค์ (ร่างภาพและขึ้นรูป)

ภาพที่ 28 ภาพขั้นตอนในการสร้างสรรค์ (ลงน้ำหนักรวมพื้นผิว)

ภาพที่ 29 ภาพขั้นตอนในการสร้างสรรค์ (สร้างน้ำหนักร่วมคน)

ภาพที่ 30 ภาพขั้นตอนในการสร้างสรรค์ (เก็บรายละเอียด)

ภาพที่ 31 ภาพขั้นตอนในการสร้างสรรค์(สร้างลายเส้น)

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานทางจิตรกรรมของข้าพเจ้า ได้ใช้หลักการวิเคราะห์ผลงาน คือ การแยกแยะวิเคราะห์ส่วนต่างๆ ของชิ้นงานรวมทั้งแนวคิด เนื้อหา การแสดงออก โดยทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับหลักการและทฤษฎี รวมไปถึงแนวคิดวิเคราะห์ในการถ่ายทอดแสดงอารมณ์ กับความรู้สึกของข้าพเจ้า ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้เป็นการนำภาพถ่ายในวาระสำคัญต่างๆ ของครอบครัวมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมแบบเหมือนจริงผสมผสานกับลายเส้นที่ถูกตัดทอนละเอียดเพื่อเป็นตัวเชื่อมโยงมิติของภาพ ซึ่งรายละเอียดของการวิเคราะห์ผลงานโดยรวม จะถูกแยกแยะออกเป็น 3 ข้อ เพื่อง่ายแก่ความเข้าใจในผลงาน ดังต่อไปนี้

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

ข้าพเจ้าได้นำเสนอชีวิตครอบครัวของข้าพเจ้า ผ่านกระบวนการทางทัศนศิลป์ ด้วยการนำภาพในวาระที่สำคัญในชีวิต เช่น ภาพที่เกิดจากการไปเที่ยวในวันหยุดยาวในช่วงเวลาต่างๆ มาประกอบสร้างเป็นความทรงจำใหม่ขึ้นมา โดยชิ้นงานทั้งหมดทั้งหมดนี้เกิดจากความคิดถึงเหตุการณ์ในแต่ละช่วงเวลาหนึ่งของชีวิตที่มีความสุข ความอบอุ่น แต่ในความทรงจำนั้นที่เกิดขึ้นเต็มไปด้วยความไม่ชัดเจน เหตุผลนี้จึงก่อให้เกิดการสร้างเนื้อหาในหัวข้อถัดไป

4.1.2 เนื้อหา (Content)

ข้าพเจ้าได้เลือกช่วงเหตุการณ์ที่ทุกคนก็เคยพบเจอ นั่นก็คือช่วงเวลาที่ได้เที่ยวพักผ่อนกับครอบครัว เพราะว่าการมุ่งเน้นให้เห็นถึงความสุขที่เกิดขึ้นในช่วงนั้นให้มากที่สุด และทุกคนสามารถรับรู้ถึงความรู้สึกนั้นได้มากเพียงแค่ผ่านการมอง นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงการแสดงเป็นสิ่งสำคัญอีกประการ

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

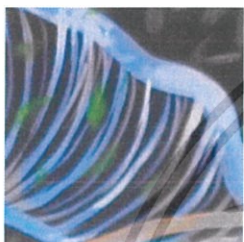
ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกทางจิตรกรรมแบบเหมือนจริง ผสมผสานกับลายเส้นที่ถูกตัดทอนละเอียด เนื่องจากจะสื่อถึงความไม่ชัดเจนที่เกิดขึ้นในความทรงจำ แต่ในความไม่ชัดเจนนี้ ก็ยังมีเค้าโครงที่นำพาให้ไปสู่เรื่องราวที่ทำให้เกิดเป็นความสุขขึ้นมาได้และยังสามารถเชื่อมโยงเรื่องราวใหม่ๆ ที่กำลังจะผ่านเข้ามาในชีวิต

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

เส้น (Lines)

ก. เส้นคดลูกคลื่นข้าพเจ้าต้องการให้รู้สึกถึงการเคลื่อนไหวของเส้นอย่างนุ่มนวล

ข. เส้นโค้งวงกลมที่ดูกวาดเรียงถี่ๆ ให้ความรู้สึกอ่อนไหวยืดหยุ่น และเมื่อจัดอยู่ในลักษณะที่ทำให้รู้สึกปราดเปรียว และไหลลื่น

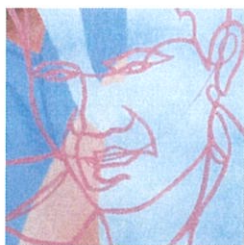
ค. เส้นตรงที่อยู่ลักษณะแนวตั้ง ข้าพเจ้าต้องการให้รู้สึกถึงความมันแข็งแรง แน่นอน สง่างามและเป็นระเบียบ เนื่องจากเส้นในผลงานมีเฉพาะเส้นที่ทำให้รู้สึกเคลื่อนไหว จึงได้เพิ่มเส้นตรงเพื่อทำให้ผลงานสมบูรณ์

ง. เส้นประเส้นจาด เป็นเส้นที่วางเรียงในแนวเดียวกัน จะเป็นแนวโค้ง ให้ความรู้สึกตื่นเต้น และสับสน

จ. เส้นโค้งอิสระคือเส้นที่ปลายทั้งสองข้างไม่เหมือนกันข้าพเจ้าต้องการให้รู้สึกถึงความอ่อนช้อน และไหลลื่นอย่างงดงาม

ฉ. เส้นโค้งแบบต่อเนื่อง ข้าพเจ้านำมาประกอบสร้างในผลงานเพื่อที่จะให้รู้สึกถึงการเคลื่อนไหว ร่าเริง ยืดหยุ่น และอิสระ

รูปทรง (Forms)

ก. รูปทรงแบบอ้างอิง หรือรูปทรงที่พบเห็นได้ตามธรรมชาติข้าพเจ้าได้นำที่อ้างอิงมาจากต้นไม้ มาประกอบสร้างตามพื้นที่ว่างในงาน เพื่อองค์ประกอบสมบูรณ์

ข. รูปทรงแบบอิสระหรือรูปทรงแบบนามธรรม ข้าพเจ้าได้นำประกอบสร้างในลักษณะที่ทับซ้อนทำให้รูปทรงต่อเนื่อง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงได้

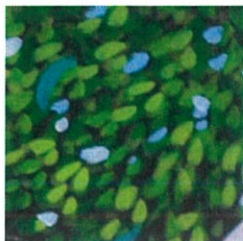

ค. รูปทรงที่อ้างอิงที่มาจากคน ข้าพเจ้าจัดให้อยู่กลางภาพ เพราะว่าต้องการสร้างรูปทรงให้มีลักษณะเป็นบรรยากาศหรือพื้นที่ว่างให้ผลงาน เพื่อเป็นสื่อแสดงให้เห็นการหายไป

จ. รูปทรงที่ไม่ได้มีอยู่ในธรรมชาติ หรือเป็นรูปทรงที่ถูกสร้างขึ้น ข้าพเจ้านำมาจัดอยู่ในองค์ประกอบก็เพราะว่าต้องการให้รูปทรงนั้นเป็นสื่อที่แสดงถึงเหตุการณ์ได้

พื้นผิว (Textures)

ก. พื้นผิวหยาบ ข้าพเจ้าใช้เทคนิคการแต้มเนื้อสีที่หนาลงไปเพื่อสร้างผิวสัมผัสในผลงาน ให้รู้สึกถึงความหนาแน่น มั่นคง ถาวร

ข. ข้าพเจ้าใช้เทคนิคการเกลี่ยเนียน สร้างพื้นผิวที่เรียบและดูให้ความรู้สึกที่เบา สบาย รู้สึกถึงพื้นที่ว่าง

ค. ข้าพเจ้าใช้เทคนิคการเกลี่ย สร้างพื้นผิวที่เรียบแต่ให้รู้สึกถึงวัตถุที่เป็นหิน เพื่อให้รู้สึกถึงความแข็งแกร่ง หนักแน่น และมั่นคง

ง. ข้าพเจ้าใช้เทคนิคการเกลี่ยเนียน และแต้มสีเป็นจุดๆ สร้างเป็นค่าน้ำหนักของของแสงเงาจนกลายเป็นพื้นผิวที่ลักษณะเหมือนใบหน้าคน

สี (Color)

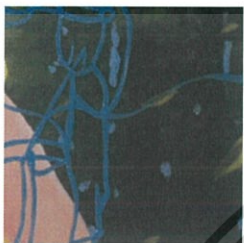

ก. สีวรรณร้อน คือสีที่มีแสงอาทิตย์ปนอยู่ด้วยให้ปริมาตรความรู้สึกเพิ่มการกระตุ้นประสาทตาให้ ร้อนแรง อบอวน ข้าพเจ้าเลือกวางตำแหน่งของจุดสีเพื่อทำให้เกิดความสมดุลของค่าสี

ข. สีวรรณเย็น คือกลุ่มสีที่ให้ปริมาตรลดลง สงบและเย็นกว่า ข้ำพเจ้าเลือกวางตำแหน่งของชุดสีเพื่อทำให้เกิดความสมดุลของค่าสี

น้ำหนัก (Volume)

1. ข้ำพเจ้าใช้ค่าน้ำหนักที่เข้ม เพื่อจะผลักระยะในการมองให้รู้สึกถึงระยะที่ไกลออกไป ทำให้ผลงานมีมุมมองที่มากขึ้น

2. ข้ำพเจ้าใช้ค่าน้ำหนักที่สว่าง เพื่อสร้างแสงที่ตัดกระทบบนวัตถุให้ผลงานมีมิติมากขึ้น

ที่ว่าง (Space)

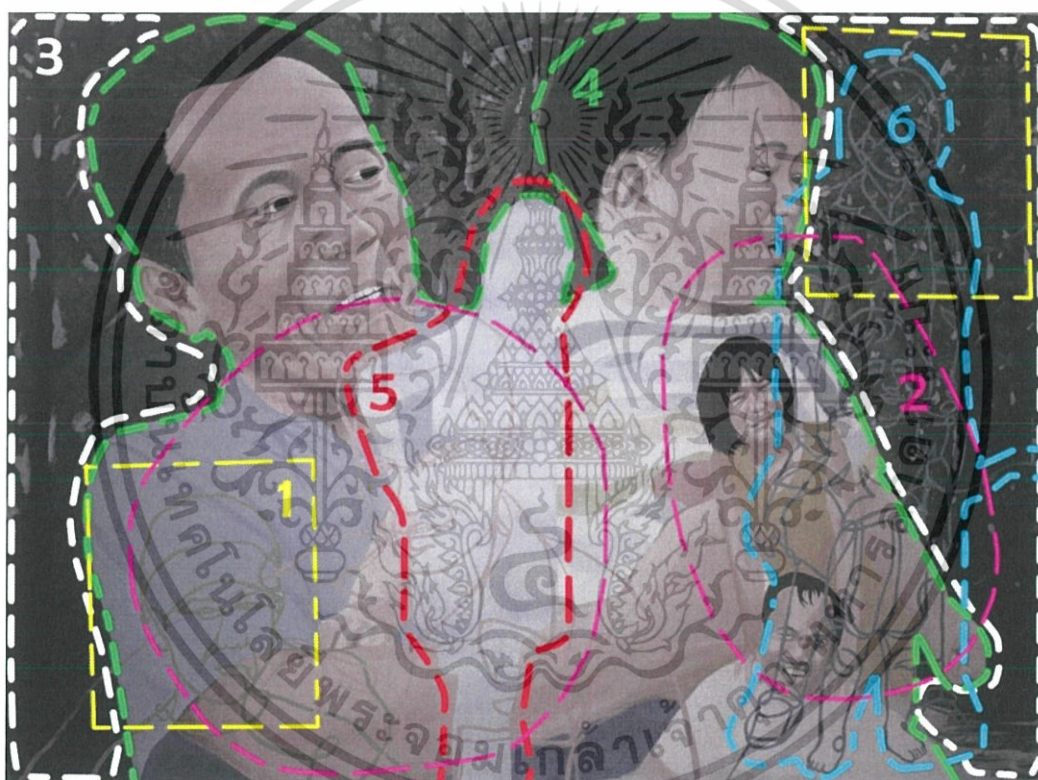
1. ข้ำพเจ้าเลือกในส่วนที่เป็นท้องฟ้าในผลงานให้เป็นพื้นที่ว่างเพราะว่าพื้นที่ในส่วนของท้องฟ้ามีลักษณะเรียบให้ความรู้สึกเบาสบายตา และรู้สึกถึงพื้นที่ว่างได้

2. ข้ำพเจ้าเลือกวางสีที่มีค่าน้ำหนักเดียวในผลงาน เพราะข้ำพเจ้าต้องการสร้างพื้นที่ว่างให้ผลงาน เพื่อที่จะเน้นให้ตัวลายเส้นนั้นเด่นขึ้นมา

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างผลงานศิลปะ เป็นการถ่ายทอดการแสดงออก ซึ่งจะถ่ายทอดการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก ความคิด ความงาม ผลงานที่สร้างขึ้น ประกอบไปด้วย หลายเส้นที่ใช้แทนค่าทางความคิดและเนื้อหาที่ทำให้เกิดองค์ประกอบทางนามธรรมได้เช่นกัน รูปทรงของผลงานเป็นสื่อที่จะสามารถอธิบายความคิดที่จะแสดงออกให้ได้รูปทรงที่ต้องการไปในแนวทางเดียวกันกับแนวความคิด ถ้าแยกกันก็จะทำให้ขาดความเป็นเอกภาพ การนำหลักทัศนธาตุมาประกอบกับวิธีการจัดวางองค์ประกอบภาพในส่วนของรูปแบบงานศิลปะจะต้องใช้ความเข้าใจในหลักองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำมาวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ดังนี้

ภาพที่ 32 ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของข้าพเจ้า มีความกลมกลืนทางการใช้จุด กระจายเต็มพื้นที่ในกรอบเพื่อสร้างพื้นที่ให้เกิดความแตกต่างกันด้วยการใช้จุดจำนวนมากมาสร้างจังหวะที่มีแบบแผน เหมือนใบไม้กำลังร่วงโรยตกสู่พื้น และมีการเติมสีแทรกลงไปในส่วนอื่นของผลงาน ทำให้ความกลมกลืนขึ้นในผลงาน

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าคือการสร้างพื้นผิวในผลงาน ด้านล่างเป็นการเน้นความละเอียดของการทับซ้อนกันของพื้นที่ได้เก็บด้วยความวิจิตรประณีต ใช้เทคนิคเกลี่ยเนียนเพื่อสร้างความเหมือนจริงให้ผลงาน ซึ่งต่างจากส่วนบนมากเพราะว่าเป็นการสร้างพื้นผิวแบบแต้มสีไม่เน้นความละเอียด แต่สามารถลวงตาให้รู้สึกถึงความสมจริงได้เหมือนกัน

3. ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า จะนึกถึงพื้นที่ว่างและเส้นที่ถูกทับลงไป เพื่อเป็นผลลัพธ์ทางการสร้างมิติ ที่ข้าพเจ้าต้องการพูดถึงช่วงเวลาที่จะเลื่อนกลางในความทรงจำของผู้คน และตัวข้าพเจ้าเอง

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงาน ข้าพเจ้านำรูปทรงของคนจากภาพถ่ายมาจัดเรียงเพื่อแสดงออกทางด้านอารมณ์และความรู้สึก จะเลือกให้ไปในทิศทางเดียวกัน นั่นก็คือ ความสุข สัดส่วนนั้นจะเลือกมีความหลากหลาย ใหญ่เล็กปะปนเพื่อทำให้มิติของภาพนั้นมีความหลากหลายและสนุกด้วยวิธีการสร้างสรรค์

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างพื้นผิวของมิติต่างๆ ขึ้นโดยให้บทบาทสำคัญแก่เส้นเหนือทัศนธาตุอื่นๆ ซึ่งทำให้รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด และทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ชัดเจนในสิ่งที่นำเสนอ

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ทัศนธาตุ เช่น จุด เส้น สี นำหนักสร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหว และสร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูด้วยการทับซ้อนกันของจุดและเส้นจำนวนมาก ประสานรวมกัน ทำให้ลือหลอกสายตา และก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อน

บทที่ 5

บทสรุป

เมื่อข้าพเจ้าทำงานศิลปะบนผืนผ้าใบ ในโครงการศิลปะนิพนธ์ หัวข้อ “ช่วงเวลาแห่งความสุขภายใต้ความทรงจำ” ข้าพเจ้าได้นึกถึงภาพถ่ายเก่า ที่เป็นความทรงจำในช่วงเวลาสำคัญต่างๆของครอบครัว เมื่อข้าพเจ้าได้มองลงไปภาพถ่ายเก่า ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกบางอย่างขึ้น โดยในความรู้สึกจะอบอวนไปด้วยความสุข ความอบอุ่น และความไม่ชัดเจน เพราะว่าบางช่วงเวลาในความทรงจำของคนเราจะเลือนราง เนื่องจากเหตุการณ์ทั้งหมด ผ่านมานาน

ข้าพเจ้าเริ่มการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการมองภาพถ่ายเก่าและเลือกบางส่วนในภาพถ่าย มาปะติดปะต่อกัน(Callage) ด้วยโปรแกรมตกแต่งภาพ(Adobe photoshop) เพื่อจัดองค์ประกอบที่เหมาะสม แต่พบว่าพื้นที่ในผลงานไม่กลมกลืนกัน เพราะถูกแบ่งแยกด้วยเส้นตัดระหว่างวัตถุมากเกินไป ข้าพเจ้าจึงใช้ทัศนธาตุทางศิลปะเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ในผลงานที่มาจากต่างที่ต่างทางให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จนเกิดเป็นพื้นที่ใหม่ ภายใต้ความทรงจำอีกครั้ง และสิ่งสำคัญต้องคำนึงถึงการแสดงออกให้ผู้ชมผลงาน รู้สึกถึง สถาบันครอบครัวที่มีความสุข

ข้าพเจ้ารู้ว่าโครงการศิลปะนิพนธ์ จะสำเร็จลงได้ด้วยพื้นที่ทั้งหมดในการสร้างสรรค์ผลงานกลายเป็นพื้นที่ใหม่ในความทรงจำของข้าพเจ้า ด้วยกระบวนการทางจิตกรรมเทคนิคสีอะคริลิก และใช้ทัศนธาตุทางศิลปะเชื่อมโยงช่วงเวลาสำคัญต่างๆ ที่เลือนลางหรือว่าได้จางหายไปจากความทรงจำ ให้กลับมาสู่ความทรงจำใหม่ที่ถูกสร้างขึ้นในโครงการศิลปะนิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “ช่วงเวลาแห่งความสุขภายใต้ความทรงจำ”

เมื่อมีคนเห็นผลงานการสร้างสรรค์ในโครงการศิลปะนิพนธ์ ข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ชมผลงานได้รู้สึกถึงความสุข ที่อบอวนไปด้วยความรักและมิตรภาพภายในครอบครัว

บรรณานุกรม

- กุลนิกา เหลือจําเริญ. **องค์ประกอบศิลป์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์. (2556).
- ชะลูด นิ่มเสมอ. **องค์ประกอบศิลปะ**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช. (2544).
- วิรุณ ตั้งเจริญ. **ทฤษฎีเพื่อสร้างสรรค์ศิลปะ**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. (2535).
- สุชาติ เถาทอง. **หลักการทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : นำอักษรกราฟฟิค. (2536).
- นิพนธ์ ทวีกาญจน์. 2533. 3 มิติ ทัศนศาสตร์ศิลปะและศิลปะศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.

- นิทรรศการ 10 ปีวิจิตรศิลป์ : ศิลปะเคียงคู่เทคโนโลยี. 2547. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

ภาพที่ 33 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ครอบครัว , 2560

เทคนิค สีอะคริลิก

ขนาด 180x220 ซม.

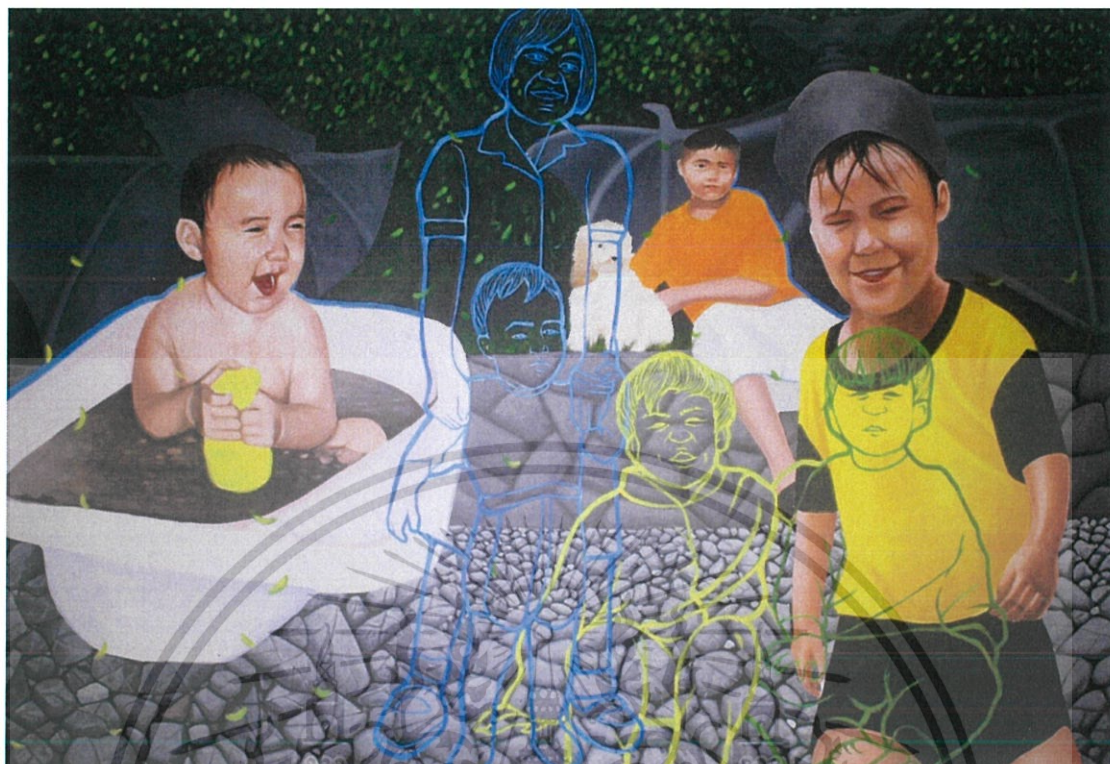

ภาพที่ 34 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ครอบครัว , 2560

เทคนิค สีอะคริลิก

ขนาด 160x230 ซม.

ภาพที่ 35 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน ครอบครั , 2560
เทคนิค สีอะคริลิก
ขนาด 170x230 ซม.

ภาพที่ 36 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน ครอบครั้ว , 2560

เทคนิค สีอะคริลิก

ขนาด 170x230 ซม.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	พีระสันต์ ตรีศาสตร์
วัน เดือน ปีเกิด	19 กุมภาพันธ์ 2537 ที่ขอนแก่น
ที่อยู่	154 หมู่ 13 ตำบลชุมแพ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โทร.0638480557
ประวัติการศึกษา	2555 โรงเรียนชุมแพศึกษา 2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม

